

ανάπαυση

ανάπαυση, η, ουσ. [<αρχ. ἀνάπαυσις], η ανάπαυση. **1.** η διακοπή, η παύση εργασίας, ιδίως για ξεκούραση: «κατά τη διάρκεια της βάρδιας μου έχουμε και μισή ώρα ανάπαυση». **2.** η καλοπέραση: «μια ζωή είσαι γλέντια κι ανάπαυση». **3. ανάπαυση!** ως στρατιωτικό ή γυμναστικό παράγγελμα για προσωρινή χαλάρωση του σώματος από την άσκηση και ελαφριά μετακίνηση του αριστερού ποδιού του στρατιώτη ή του γυμναζόμενου μπροστά και αριστερά·

- *βάζω στην ανάπαυση*, (στη γλώσσα της αργκό) διακόπτω, παύω, σταματώ κάποιον από αυτό που κάνει: «ποιος σ' έβαλε στην ανάπαυση απ' τη δουλειά;»·

- *βάλε ανάπαυση!* (στη γλώσσα της αργκό) σταμάτα, σώπα, μη μιλάς: «βάλε, επιτέλους, και λίγο ανάπαυση, βρε παιδάκι μου, γιατί μας έκανες ένα κεφάλι σαν καζάνι με την πολυλογία σου!»·

- *η αιώνια ανάπαυση*, ο θάνατος: «για όλους μας έρχεται κάποια στιγμή η αιώνια ανάπαυση». Συνών. ο αιώνιος ύπνος / ο τελευταίος ύπνος·

- *καλή ανάπαυση!* **α.** ευχή σε κάποιον που ξαπλώνει για να ξεκουραστεί ή που μας λέει πως θέλει να πάει να ξαπλώσει για να ξεκουραστεί. **β.** ευχή για εκλιπόντα ή στους συγγενείς του εκλιπόντα·

- *τον βάζω στην ανάπαυση*, (στη γλώσσα της αργκό) βλ. φρ. *τον έχω στην ανάπαυση*·

- *τον έχω στην ανάπαυση*, (στη γλώσσα της αργκό) **α.** τον έχω να κάθεται φρόνιμα: «απ' τη μέρα που τον ανέλαβε ο τάδε, τον έχει στην ανάπαυση». **β.** έχω κάποιον υπό τις προσταγές μου, τον κάνω ό,τι θέλω: «σε σένα μπορούσε να κάνει ό,τι ήθελε, απ' τη μέρα όμως που τον ανέλαβα εγώ, τον έχω στην ανάπαυση». **γ.** του αφαιρώ τις δικαιοδοσίες, την ισχύ που έχει σε κάποιο χώρο, ιδίως εργασιακό: «επειδή έκανε διάφορες αυθαιρεσίες, τον έχω για λίγο καιρό στην ανάπαυση»·

- *τόπος αναπαύσεως*, βλ. λ. [τόπος](#).